

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Bottka ja R. Sauer, avustajanaan Rechtsanwalt A. Böhlke)

Vastaaja: Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-375/06, Viega GmbH & Co. KG v. komissio, 24.3.2011 antamasta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valittajan kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 20.9.2006 tehty komission päätös K(2006) 4180 lopullinen, joka koski kartellia kupariputkiliittimien ja kupariseosputkiliittimien markkinoilla, tai toissijaisesti alentamaan valittajalle määrättyä sakkoa — Oikeutta tulla kuulluksi koskevan periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen sekä perusteluvelvollisuuden laiminlyönti — Tutkintamenettelyä koskevien periaatteiden loukkaaminen — EY 81 artiklan 1 kohdan ja perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1) 23 artiklan 1 kohdan rikkominen

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Viega GmbH & Co. KG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 238, 13.8.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 14.3.2013 (Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelonan (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Mohamed Aziz v. Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

(Asia C-415/11) (¹)

(Direktiivi 93/13/ETY — Kuluttajasopimukset — Lainasopimus, jonka vakuutena on kiinteistökiinnitys — Kiinnitetyn kiinteistön ulosmittausmenettely — Pääasiaa käsittelevän kansallisen tuomioistuimen toimivalta — Kohtuuttomat ehdot — Arviointiperusteet)

(2013/C 141/07)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Mohamed Aziz

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona — Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY (EYVL L 95, s. 29) liitteessä olevan 1 kohdan e ja q alakohdan tulkinta — Ehdot, joiden mukaan tai joiden vuoksi kuluttaja, joka ei ole täyttänyt sopimusvelvoitteitaan, joutuu suorittamaan korvauksen, jonka määrä on suhteettoman suuri — Kiinnitetyn tai pantatun omaisuuden ulosmittausmenettelyä koskevat kansallisen prosessioikeuden säännökset, joissa rajoitetaan perusteita, joihin ulosmittauksen kohteena oleva henkilö voi vedota vastustaakseen ulosmittausta

Tuomiolauselma

- 1) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/13/ETY on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa ei säädetä kiinteistön ulosmittausmenettelyssä sovellettavista, ulosmittausperusteena olevan sopimusehdon kohtuuttomuuteen perustuvista vastustamisperusteista ja jonka mukaan pääasiamenettelyn tuomioistuin, joka on toimivaltainen arvioimaan tällaisen ehdon kohtuuttomuutta, ei voi määrätä turvaamistoimista, kuten muun muassa mainitun ulosmittausmenettelyn keskeyttämisestä, vaikka tällaisista toimista määrääminen olisi tarpeen sen lopullisen ratkaisun täyden tehokkuuden takaamiseksi.

- 2) Direktiivin 93/13 3 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että

— käsitettä ”huomattava epätasapaino” kuluttajan vahingoksi on arvioitava tutkimalla niitä kansallisia oikeussääntöjä, joita sovellettaisiin ilman osapuolten välistä sopimusta, sen ratkaisemiseksi, saattaako sopimus kuluttajan voimassa olevassa kansallisessa oikeudessa säädetyn mukaista oikeudellista tilannetta epäedullisempaan tilanteeseen, ja jos saattaa, niin missä määrin. Tässä yhteydessä on merkitystä myös sen oikeudellisen tilanteen tutkimisella, jossa mainittu kuluttaja on, kun otetaan huomioon hänen käytettävissään olevat kansallisen lainsäädännön mukaiset keinot kohtuuttomien ehtojen käytön lopettamiseksi.

— Sen ratkaisemiseksi, onko tällainen epätasapaino lojaliteettiperiaatteen vastainen, on tutkittava, voisiko kuluttajaa lojaalisti ja kohtuullisesti kohteleva elinkeinonharjoittaja perustellusti odottaa, että kuluttaja olisi yksilöllisissä sopimusneuvotteluissa hyväksynyt kyseisen ehdon.

Direktiivin 93/13 3 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että liite, johon kyseisessä säännöksessä viitataan, sisältää vain ohjeellisen luettelon, joka ei ole tyhjentävä, niistä ehdoista, joita voidaan pitää kohtuuttomina.

(¹) EUVL C 331, 12.11.2011.